

tanter, men betydningen heraf må vurderes konkret ved afgørelsen af spørgsmålet om skibsførerens ansvar. Det svenske udkast indeholder under samme paragrafnummer en til § 36 svarende bestemmelse, medens den norske betænkning har foreslået bestemmelsen om skibsførerens ansvar placeret i sømandslovens § 8 c. Den tilsvarende regel om en sømands erstatningsansvar og om adgang til nedsættelse af erstatningsbeløbet findes i sømandslovens § 50, stk. 2.

I det svenske udkast er som § 36, stk. 2, optaget en særlig regel om adgang til på tilsvarende måde som for skibsføreren at nedsætte det erstatningsansvar, som en lods måtte have pådraget sig. Den norske komité mener også, at der bør indføres en sådan regel om lodsens erstatningsansvar, men finder, at forholdet bør ordnes ved ændring af loven om lodsvesenet. Udvalget er af samme opfattelse og henstiller, at spørgsmålet tages op til overvejelse i forbindelse med lodsloven.

Til § 37.

Denne paragraf svarer bortset fra en redaktionel ændring til sølovens § 60 og findes tilsvarende i det svenske udkast § 37. Den norske sølovskomite har derimod fundet, at reglerne om skibsførerens regnskabspligt mere naturligt hører hjemme i sømandsloven, og har foreslået den overflyttet til denne lov som § 8 b og med udeladelse af reglen om en 6 måneders frist for indsigelse mod regnskaber.

Til § 38.

Denne bestemmelse svarer bortset fra redaktionelle ændringer til sølovens § 28 og findes tilsvarende i svensk udkast § 38, medens den norske betænkning foreslår reglen overført til sømandsloven som § 8 a. Der har både under de nordiske forhandlinger og i udvalget været enighed om, at reglen systematisk hører hjemme i sømandsloven, der i § 54 indeholder en tilsvarende regel for mandskabets vedkommende. Man har dog som allerede anført i de indledende bemærkninger ikke ment på nuværende tidspunkt at burde foreslå ændringer i sømandsloven, men henstiller, at spørgsmålet om overflytning overvejes i forbindelse med en kommende revision af sømandsloven.

Til § 39.

Der har under de nordiske forhandlinger været enighed om det hensigtsmæssige i, at sølovens skibsførerkapitel indeholder en klar regel om skibsførerens ansvar for, at skibsbøger føres i det omfang, dette måtte være foreskrevet, jfr. gældende sølovs § 36, 1. pkt. En hertil sigtende regel er derfor optaget i udkastet som § 39 og findes i tilsvarende formulering i det norske udkasts § 30, stk. 2, og i det svenske udkast § 39, stk. 2. Der har ligeledes været enighed om, at de meget detaljerede regler om førelse af dagbøger m. v., der nu findes i sølovens §§ 35-38, såvel som reglen i § 39 om adgangen til at gøre sig bekendt med dagbøgenes indhold, i forenklet form bør overføres til det nye 13. kapitel som § 300 under hensyn til, at disse regler har en naturlig sammenhæng med de foreslåede nye regler om søforklaring (§§ 301-309), se iøvrigt bemærkningerne til § 300.

Til § 40.

Reglen i stk. 1 svarer til gældende sølovs § 27, således som denne er affattet ved lov af 7. juni 1952. Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter handelsministeriet kan foreskrive, hvilke andre love og forskrifter vedrørende skibsfarten der skal findes om bord, er ny. Det er fundet praktisk at have hjemmel i søloven til under ét at kunne foreskrive, hvilke love m. v. skibsføreren skal have om bord i stedet for de spredte påbud herom, der nu findes i forskellige søfartslove. Bestemmelser svarende til stk. 1 er optaget i det svenske udkast som § 39, stk. 1, og i det norske udkast § 323, nr. 6 og 7.

Til § 300.

Stk. 1 indeholder en almindelig bemyndigelse for handelsministeriet til at fastsætte nærmere regler om skibsbøger, hvilket begreb omfatter skibsdagbøger, maskindagbøger, radiodagbøger etc. så vel som kladder til disse bøger. Ligeledes bemyndiges ministeriet til at foreskrive de nærmere regler om skibsbøgernes indretning og autorisation og om kontrol med bøgernes førelse. Om disse forhold findes i den gældende sølovs §§ 35-38 en række til dels meget detaljerede regler, der dog ikke er udtømmende, men har måttet suppleres af administrative forskrifter fastsat ved kgl. anordning nr. 216 af 2. august 1924 og handelsministeriets